Mü'minlerin Emiri

Şeyh Mücahid Ebu Bekir El-Hüseyni El-Kureyşi El-Bağdadi'nin (Allah Onu Korusun)

وَبَشِّرِ الصَّابِرِينَ

Ve Sabredenleri Müjdele!

Başlıklı Konuşmasının Türkçe Tercümesi

MEYDAN MEDYA

TR
TÜRKÇE

Rahman ve Rahim olan Allah'ın Adıyla

Meydan Medya Müessesesi

Mü'minlerin Emiri Şeyh Mücahid Ebu Bekir El-Hüseyni El-Kureyşi El-Bağdadi'nin

-Allah Onu Korusun-

" Ve Sabredenleri Müjdele!"

Başlıklı Konuşmasının Türkçe Tercümesini Sunar:

Hamd, Allah'a mahsustur. O'na hamd ediyor, O'ndan yardım istiyor ve O'ndan bağışlanma diliyoruz. Nefislerimizin şerrinden ve amellerimizin kötülüğünden Allah'a sığınırız. Allah kimi hidayete erdirirse onu saptıracak yoktur, kimi de saptırırsa onu doğru yola iletecek yoktur. Şehadet ederim ki; Allah'tan başka ilah yoktur. O tektir. O'nun hiç bir ortağı yoktur ve şehadet ederim ki; Muhammed ﷺ O'nun kulu ve elçisidir.

"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten nasıl sakınmak gerekiyorsa, öylece sakının ve siz ancak Müslümanlar olarak ölün." [1]

"Ey insanlar! Sizi bir tek nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan; ikisinden birçok erkek ve kadın (meydana getirip) yayan Rabbinize karşı gelmekten sakının. Kendisi adına birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'a karşı gelmekten ve akrabalık bağlarını koparmaktan sakının. Şüphesiz Allah, üzerinizde bir gözetleyicidir." [2]

"Ey iman edenler! Allah'a karşı gelmekten sakının ve doğru söz söyleyin ki, Allah sizin işlerinizi düzeltsin ve günahlarınızı bağışlasın. Kim Allah'a ve Resul'üne itaat ederse, muhakkak büyük bir kurtuluş elde etmiştir." [3]

Ve sonra;

Allah'u ekber, Allah'u ekber, Lailahe illallahu Allah'u ekber, Allah'u ekber ve lillahil hamd.

Bu ümmetin sadık muvahhidlerine, özellikle de İslam (toprakların)'ın sınırlarında sebat eden, fedakâr ve sabırlı mücahidlere, yeryüzünün doğu ve batısındaki akide koruyucularına, risaleti sırtlananlara ve tevhidin oğullarına; Allah bizden ve sizden salih amelleri kabul etsin ve mübarek Kurban Bayramı'nı bereket, iman ve İslam Devleti için temkinle bize ve size tekrar etsin.

Ey iman kardeşleri! Kendisini birleyerek, emirlerine sıkıca sarılarak, düşmanlarının burnunu yere sürterek ve O'nun hurumâtını (mukaddesatını) savunarak üzerinde olduğunuz Allah'ın

[1] Al-i İmran: 102
[2] Nisa: 1
[3] Ahzab: 70-71

şiarlarını yüceltmek sizin için mübarek olsun. Allah, İslam ve Müslümanlar adına sizi hayırla mükâfatlandırsın.

Allah Tebareke ve Teâlâ şöyle buyurmuştur: **"Kendilerine zulmedilmesi dolayısıyla, onlara karşı savaş açılanlara izin verildi. Şüphesiz Allah, onlara yardım etmeye güç yetirendir. Onlar, yalnızca; "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı, haksız yere yurtlarından sürgün edilip çıkarıldılar. Eğer Allah'ın, insanların kimini kimiyle defetmesi olmasaydı, manastırlar, kiliseler, havralar ve içinde Allah'ın isminin çokça anıldığı mescitler, muhakkak yıkılır giderdi. Allah kendine yardım edenlere kesin olarak yardım eder. Şüphesiz Allah, güçlü olandır, aziz olandır."** [4]

Yine şöyle demiştir: **"İman edenler Allah yolunda savaşırlar; inkâr edenler ise tağut yolunda savaşırlar. Öyleyse şeytanın dostlarıyla savaşın. Hiç şüphesiz, şeytanın hileli düzeni pek zayıftır."** [5]

İşte aldatıcı senelerin, fitnelerin, musibetlerin ve acıların zifiri karanlık geceleri şiddetlendi ve İslam ehli üzerine dertleriyle büründü. Müslümanlar o zamanda dünyaya hüküm süren, boyun eğmeyen, azimli ve onurlu oldukları ve fedakâr amelleri ile unutulmaz kahramanlıklar ve cesaret ve atılganlıklarıyla güzide kıssalar yazdıkları, İslam'ın daveti ve yeryüzündeki hükmüyle mahlûkat arasında parıldayan eski asırların son bulmasından sonra işte onlar bugün kaybolma ve dağınıklık ciltlerindeler. En hafif esen rüzgârlar bile onları parçalamakta, Hıristiyanlar onların dinini kurcalamakta ve küfür ümmetleri onların topraklarını gasp edip yağmaladıktan ve onları zillet ve utanç çizgisinde bıraktıktan sonra onların topraklarında istedikleri gibi hareket etmekteler.

Sadık muvahhidler, tağutların ve onların takipçilerinin, kendilerine itaatlerini yenilemek ve onlara dostluklarını ilan etmek için maymun ve domuzların torunlarına zaman zaman sundukları kurbanlar oldular.

Sağduyulu bir izleyici, yok edilmiş bir dinden, korunması gereken şeylerin mubah görülmesinden, hak sözü söylemekten ve işitmekten kaçınmadan ve insanlar arasında onu haykırmadan ve yerine getirmeden korkmaktan başka bir şey göremez oldu.

Bu ümmet yaptıklarıyla, Rabbinin kitabında sakındırdığı önceki ümmetlerin yaptıklarına benzedi. Bu ümmetin âlimleri de onların âlimlerine tıpa tıp benzedi. Zamanımızda cahiliye çeşitleri çoğaldı ve cahiliyenin şerri dayanılmaz bir hal alıp tâbîleri otoriteyi ele geçirip büyüklendi.

Ümmetin bedenindeki bu hastalıklar belayı çekmeye, sertlik ve katılığın daha da kötüleşmesine ve düşmanların musallat olmasına sebeptir.

İslam ehlinin kurtuluşu ancak sadık tövbeyle, tevhidi gerçekleştirip şirki terk etmekle, şirke götüren yolları kapatmak suretiyle yüce yaratıcının emirlerine sımsıkı sarılmak ve yasaklarından uzak durmakla, Allah'ın kitabına ve Resulü'nün sünnetine sımsıkı sarılmak ve öğrenerek, amel ederek, düşünerek ve bu ümmetin selefi olan seçkin sahabelerin ve onlara ihsan üzere tabi

---

[4] Hac: 39-40
[5] Nisa: 76

olanların anladığı gibi anlayarak bu ikisine sımsıkı bağlanmakla olur. Zira her iki yurtta da kurtuluş ve başarı bundadır.

Yüce Rabbimiz Kur'an ve Sünnet'in kendilerine sımsıkı sarılanlar için küfürden ve bölünmeden korunma kaynağı olduğunu bizlere beyan etmiştir. Yüce Rabbimiz şöyle buyurmuştur: **"Allah'ın ayetleri size okunuyorken ve O'nun elçisi içinizdeyken nasıl oluyor da inkâr ediyorsunuz? Kim Allah'a sımsıkı tutunursa, artık elbette o, dosdoğru olan bir yola iletilmiştir. Ey iman edenler, Allah'tan nasıl korkup sakınmak gerekiyorsa öylece korkup sakının ve siz ancak Müslümanlar olarak ölün. Allah'ın ipine hepiniz sımsıkı sarılın. Dağılıp ayrılmayın. Ve Allah'ın sizin üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani siz düşmanlar idiniz. O, kalplerinizin arasını uzlaştırıp ısındırdı ve siz O'nun nimetiyle kardeşler oldunuz. Yine siz, tam ateş çukurunun kıyısındayken, oradan sizi kurtardı. Umulur ki hidayete erersiniz diye, Allah, size ayetlerini böyle açıklar."**[6]

Rabbimiz bizi bölünmeden ve ihtilaftan sakındırıp bunları yasaklayarak şöyle buyurdu: **"Kendilerine apaçık belgeler geldikten sonra, parçalanıp ayrılan ve anlaşmazlığa düşenler gibi olmayın. İşte onlar için büyük bir azap vardır."** [7]

Ebu Hureyre'den رضي الله عنه rivayet edilen sahih bir hadiste O, Allah Resulü'nün صلى الله عليه وسلم şöyle dediğini söyledi: "Allah, sizin için üç şeyden razı olur. Üç şeyden de hoşlanmaz. Sizin O'na ibadet edip O'na hiçbir şeyi ortak koşmamanızdan, hep beraber Allah'ın ipine sıkıca sarılmanızdan ve ayrılığa düşmemenizden razı olur. Sizin için dedikodudan, çok sualden ve malı telef etmeden hoşlanmaz."[8]

Ey Müslümanlar! Allah سبحانه وتعالى 'nın pisi temizden, doğru sözlüyü yalancıdan ve sahip olmadığı bir özelliğin kendisinde olduğunu iddia edeni dava sahibinden ayırt ettiği Allah'ın günlerinden bazı günler üzerimizden geçmektedir.

Hilafet Devleti'ndeki İslam'ın oğulları Allah'ın fazlı ve lütfu ile kendi güç ve kuvvetlerinden soyutlanıp Rablerine tevekkül ederek Haçlılardan, Yahudilerden, Ateistlerden, Mürtedlerden ve Mecusilerden oluşan küfrün ittifaklarına karşı hala sebatla durmaktalar.

Kılıçlarının kınlarını kırdılar, atlarına eğer vurdular, düşmanları için tuzak kurdular ve her gözetleme yerine oturup onları gözetlediler. Hayatın zorluğunun, yolun engebeli oluşunun ve şiddetli korkunun kendisini yorduğu korkak kınayıcıya aldırış etmediler. Allah'a itaat ederek O'nu razı ettikleri hiçbir yoldan geri durmadılar. Onlar, bu işin arkasında kanların akmasından, düşmanların saldırmasından, esaretten, parçalanmadan ve koparılmadan oluşan büyük bir imtihanın olduğuna ve bu işin sonucunun Allah'ın izni ile muvahhid ve muttaki kulları için fetih ve temkin olduğuna eminler.

---

[6] Al-i İmran: 101-103
[7] Al-i İmran: 105
[8] Müslim, İhtiyaç Olmaksızın Çok Soru Sormadan Nehyetme… Babı: 1715

Hakîm ve Habîr olan Rabbimiz ﷻ şöyle buyurmuştur: **"Allah, içinizden iman edenlere ve salih amellerde bulunanlara vadetmiştir: Hiç şüphesiz onlardan öncekileri nasıl 'güç ve iktidar sahibi' kıldıysa, onları da yeryüzünde 'güç ve iktidar sahibi' kılacak, onlar için seçip beğendiği dinlerini onlara yerleşik kılıp sağlamlaştıracak ve onları korkularından sonra güvenliğe çevirecektir. Onlar, yalnızca bana ibadet ederler ve bana hiç bir şeyi ortak koşmazlar. Kim bundan sonra inkâr ederse, işte onlar fasıklardır."**[9]

Yine Rabbimiz ﷻ temhisin (arındırmanın) mutlaka olacağını bize haber etmiş ve şöyle demiştir: **"Sizden önce gelip geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi ve beraberindeki Mü'minler; 'Allah'ın yardımı ne zaman?' diyorlardı. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı yakındır."** [10]

Yine Rabbimiz ﷻ şöyle buyurmuştur: **"Andolsun, biz sizi biraz korku, açlık ve bir parça mallardan, canlardan ve ürünlerden eksiltmekle imtihan edeceğiz. Sabredenleri müjdele. Onlara bir musibet isabet ettiğinde derler ki: 'Biz Allah'a ait (kullar)ız ve şüphesiz O'na dönücüleriz.' Rablerinden bağışlanma ve rahmet bunların üzerinedir ve hidayete erenler de bunlardır."**[11]

Yine şanı yüce olan Rabbimiz şöyle buyurmuştur: **"Yoksa siz, Allah, içinizden cihad edenleri belirtip ayırt etmeden ve sabredenleri de belirtip ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?"**[12]

Yine Rabbimiz ﷻ şöyle buyurmuştur: **"Andolsun, biz sizden mücahid olanlarla sabredenleri bilinceye (belli edip ortaya çıkarıncaya) kadar, deneyeceğiz ve haberlerinizi sınayacağız"** [13]

İmam-ı Taberi bu ayetin yorumlanmasında şöyle demiştir: "Ey Mü'minler sizden mücahidleri bilene kadar savaşla ve Allah düşmanlarıyla cihadla sınayacağız. Diyor ki: benim taraftarlarım ve dostlarım, sizden Allah için cihad edenleri ve onun düşmanlarına karşı olan savaşta sabır ehli olanları bilinceye kadar ki böylelikle bu onlar için açık olur ve sizden dininde basiret sahibi olanlar dininde şüphe ve şaşkınlık içerisinde olanlardan ve iman ehli nifak ehlinden ayırt edilir. Haberlerinizi sınayacağız sizden sadık olanları yalancılardan ayırt edip bileceğiz". Onun sözü bitti رحمه الله.

[9] Nur: 55
[10] Bakara: 214
[11] Bakara: 155-157
[12] Al-i İmran: 142
[13] Muhammed: 31

İman ve takva ehli olan mücahidlerin katında zaferin veya yenilginin ölçüsü, bir şehre veya zorla alınmış bir beldeye bağlı değildir ve yaratılanın sahip olduğu hava üstünlüğüne, balistik füzelere, akıllı bombalara ve tabi olanların ve taraftarların çokluğuna da bağlı değildir. Zira yeryüzü Allah'ındır, kullarından dilediğini ona varis kılar. Rabbimizin perçeminden tutup denetlemediği hiçbir şey yoktur. Her tebliğ eden, mücahid ve Mü'min istese de insanların çoğu Mü'minler değillerdir.

Bilakis bu terazinin iki kefesi, kulun sahip olduğu; Rabbinin sözüne yakinen inanmasına, din düşmanlarına karşı savaşta gerçek iradesine, imanı ve tevhidi üzerinde sebat etmesine ve bundan caymayıp vaz geçmemesine bağlıdır. İman ehli durumların değişmesini işte bununla tartar.

Ne zaman ki dinlerinden, sabırlarından, düşmanlarına karşı cihaddan ve yaratıcılarının sözüne yakinen inanmalarından vazgeçerlerse yenilgiye uğrar ve zelil olurlar. Ne zaman da buna sımsıkı sarılırlarsa bir süre sonra olsa bile izzetli olur ve zafer elde ederler. Zira sonuç muttakilerindir.

Allah'ı birledikten ve O'na iman ettikten sonra bu dini aziz kılmanın savaşmaktan, O'nun yolunda şehid olmayı sevmekten ve her yerde mücrim kâfirler olan Allah düşmanlarının burnunu yere sürtmekten başka bir yolu yoktur. İşte bununla din ikame edilir ve ümmet zafer kazanır.

Hikmet sahibi ve her şeyden haberdar olan Rabbimiz bazen Mümin kullarına zaferle ihsanda bulunmakta, bazen de onları sınamakta ve kendisinin takdir ettiği ve bildiği bazı hikmetlerden dolayı bu nimetten onları mahrum edip imtihanın tadını onlara tattırmaktadır.

İbn-i Kayyım رَحِمَهُ ٱللَّٰهُ bu hikmetlerden birkaçını saymış ve şöyle demiştir:

"O hikmetlerden birisi; sadık Müslümanın yalancı münafıktan ayrılmasıdır. Zira Allah, Bedir gününde Müslümanlara düşmanlarına karşı zafer verince ve Müslümanlar meşhur olunca batınında onlarla beraber olmayanlar zahiren onlarla beraber İslam'a girdiler. Allah عَزَّ وَجَلَّ 'nin hikmeti, kulları için Mü'minle münafığı birbirinden ayıran bir imtihanı ortaya çıkarmayı gerektirdi. Bu gazvede –yani Uhud'da- münafıklar kafalarını çıkardılar ve önceden gizledikleri şeyleri konuştular. Onların göndermeleri açık bir şekilde beyana dönüştü. İnsanlar zahiri bir taksimatla kâfir, Mü'min ve münafık diye kısımlara ayrıldılar. Mü'minler, kendi yurtlarında kendilerinden hiç ayrılmayan ve her daim onlarla beraber olan düşmanlarının olduğunu bildiler ve onlar için hazır olup tedbir alarak onlardan korundular.

Yine o hikmetlerden birisi; şayet Allah سُبْحَانَهُ وَتَعَالَىٰ Mü'minlere devamlı yardım etse, her yerde onlara düşmanlarına karşı zafer verse ve otoriteyi ve düşmanlarını yenmeyi devamlı onların lehine kılsa onların nefisleri haddini aşar, kibirlenip böbürlenirlerdi. Şayet fethi ve zaferi onların önlerine serseydi rızkı onların önlerine serdiği halde oldukları gibi olurlardı. O'nun kullarını ancak bolluk ve darlık, zorluk ve rahatlık, sıkmak ve serbest bırakmak ıslah eder. Zira O, hikmetine yakışır şekilde kullarının işlerini idare edendir. O, onlardan haberdar olan ve onları görendir.

Yine o hikmetlerden birisi; dostlarının ve taraftarlarının, bollukta da darlıkta da sevdikleri hususlarda da hoşlarına gitmeyen hususlarda da ve zafer elde ettiklerinde de düşmanları onlara karşı zafer elde etse de kulluklarını ortaya çıkarmasıdır. Sevdikleri hususlarda da hoşlarına gitmeyen hususlarda da itaat ve kulluk üzere sebat ederlerse işte onlar gerçekten O'nun kullarıdır. Bolluk, nimet ve afiyet üzerindeyken tek bir taraf üzere Allah'a ibadet edenler gibi değillerdir.

Yine o hikmetlerden birisi; O, onları mağlup olmakla, bozguna uğramakla ve yenilgiyle imtihan edince O'na boyun eğer ve itaat ederler. Bundan dolayı da O'nun onlara izzet ve zafer bahşetmesini hak ederler. Zira zaferin bahşedilmesi zillet (güçsüz düşme) ve boyun eğmeye sahip olmakla olur. Allah'u Teâlâ şöyle buyurmuştur: **"Andolsun, siz güçsüz iken Allah size Bedir'de yardımıyla zafer verdi."**[14] Yine şöyle buyurmuştur: **"Huneyn gününde de size yardım etmiştir. Hani, çokluğunuz size kendinizi beğendirmiş, fakat size hiçbir yarar sağlamamıştı."**[15] Zira O, kulunu izzetli kılmayı, durumunu iyileştirmeyi ve ona yardım etmeyi dilediği zaman, önce onu güçsüz ve önünde boyun eğen kılar. Kulunun işlerini düzeltmesi, onarması ve ona yardım etmesi, kulun güçsüzlüğü ve O'nun önünde boyun eğmesi oranında olur.

Yine o hikmetlerden birisi; Allah سبحانه وتعالى Mü'min kulları için, keramet yurdunda amellerinin kendisine ulaşamadığı, onlarında ancak zorluk ve imtihanla kendisine ulaşacakları yerler hazırladı ve onları O'na ulaşmalarının sebeplerinden olan salih amellere muvaffak kıldığı gibi, onlara O'na ulaşacakları imtihan ve zorluklardan oluşan sebepler de nasip etti.

Yine o hikmetlerden birisi; nefisler, sürekli olan afiyetten, zaferden ve refahtan azgınlığı ve dünyalığa bağlanmayı elde eder. Bu da, onu Allah'a ve ahiret yurduna giden yolundaki çabalamasından alıkoyan bir hastalıktır. Onun Rabbi, sahibi ve ona rahmet eden, onun iyiliğini murad ederse ona kendisine giden bu önemli yoldan onu alıkoyan bu hastalığın ilacı olan imtihan ve dertleri nasip eder. Bu zorluk ve imtihan, hastaya rahatsız edici bir ilacı içiren ve ondan hastalıkları gidermek için ona acı veren damarları kesen bir doktor konumundadır. Şayet o doktor onu olduğu hal üzere bıraksa hastalık ona galip gelir ve onun ölümü o hastalıktan olur.

Yine o hikmetlerden birisi; şehidlik, Allah katında dostlarının en üst mertebelerindendir. Şehidler O'nun kullarından özel olanlar ve O'na yaklaştırılmış olanlardır. Sıddıklık derecesinden sonra şehidlikten başka bir şey yoktur. O, kendi sevgisi ve rızası için kanlarını akıtan ve O'nun sevgisini ve rızasını nefislerine tercih eden kullarından şehidler edinmeyi sever. Bu mertebeye ulaşmanın, düşmanın musallat olmasından oluşan buna götüren sebepleri Allah'ın takdir etmesinden başka bir yolu yoktur."[16] Onun sözü bitti رحمه الله.

Ey ribat tutan ve cihad eden muvahhidler! Ey gurbet zamanında İslam'ın oğulları olanlar ve onun sancağını taşıyanlar! Kitabı kuvvetle alın, sorumlulukların kozunu tutun ve Peygamberlerin, Nebilerin ve Sıddıkların izini sürün; **"Onlar (O peygamberler) Allah'ın risaletini tebliğ edenler,**

---

[14] Al-i İmran: 123
[15] Tevbe: 25
[16] Zadu'l Mead: 3/198

O'ndan içleri titreyerek korkanlar ve Allah'ın dışında hiç kimseden korkmayanlardır. Hesap görücü olarak Allah yeter.” [17]

Rabbimiz, aziz kitabında bizlere onların kıssalarından öğüt alınacak şeyler hikâye etmiş ve kendilerine tabi olmaları ve sıkıca sarılıp tuttukları şeylere sıkıca sarılmaları için Allah’ın kendilerini hidayete erdirdiği kişilerin yolundan gidenleri teselli etmek için bize onların kavimlerinin hallerini ve onların sözlerini zikretmiştir.

İşte bu, savaş ve rahmet Nebisi olan değerli Peygamber ﷺ ardından gelenler O’nu takip etsinler ve O’nun kusursuz menheci ve Allah’ın dosdoğru yolu üzerinde yürüsünler diye fedakârlık, tüm gücüyle çabalama ve feda olma hakkında ümmetine ciltler ve ciltler dolusu bilgiler öğretiyor ve peş peşe gelen nesillere bunları bahşediyor.

Zira O’nun yüzü yarılmış, ön dişleri kırılmış, amcası, sahabeleri ve sevdikleri öldürülmüş, ifk (iftira) sahipleri O’na eziyet etmiş ve O’nun ve değerli sahabelerinin başına açlık ve sıkıntılar gelmişti. Öyle ki şiddetli bir şekilde sarsılmışlardı ve Allah’ın iman ve takva ehline takdir ettiği sıkıntı ve zorluklar hayatı ve daveti boyunca onların başına gelmişti.

Buhari, sahihinde Habbâb İbnu'l Eret’ten رضي الله عنه rivayet etmiştir ki o şöyle demiştir: “Rasûlullah ﷺ Ka'be'nin gölgesinde kaftanını yastık ederek dayandığı bir sırada kendisine şikâyette bulunmuş ve şöyle demiştik: ‘Bizim için Allah'tan yardım dilemez misin? Bizim için dua edemez misin?’ Bunun üzerine O şöyle buyurdu: “Sizden önceki ümmetler içinde öyle kişiler vardı ki, müşrikler tarafından yakalanır, onun için yerde bir çukur kazılır, o kişi o çukurun içine gömülürdü. Sonra büyük bir testere getirilir, onun başı üzerine konulurdu da başı iki kısma ayrılırdı. Demir taraklar ile etinin ve kemiğinin altındakiler taranırdı da, bu işkenceler onu dininden döndürmezdi. Allah'a yemin ederim ki, bu iş, muhakkak surette kemâle erecektir. Hatta o derecede ki, bir yolcu San'â'dan Hadramevt'e kadar gidecek de Allah'tan ve kurdun koyuna saldırmasından başka hiçbir şeyden korkmayacaktır. Fakat sizler acele ediyorsunuz.”[18]

Medaric (isimli kitabın) sahibi şöyle dedi: “Doğru yolu arayan kişi, yoldaşları oldukça az olan bir yolda yürümeyi isteyerek insanların çoğunun kendisinden saptığı bir yolu aradığı için ve nefisler de yalnızlıktan ürkme ve ünsiyet kurma ile yoğrulduğu için Allah سبحانه وتعالى bu yoldaki yoldaşlara ve onların ‘Allah'ın kendilerine nimet verdiği Peygamberler, Sıddıklar, Şehidler ve Salihler. Ne iyi yoldaştır onlar.’ olduklarına dikkat çekmiş ve yolu, o yolda yürüyenlerle ilişkilendirmiştir. Ki onlar da Allah’ın kendilerine nimet verdiği kişilerdir. Böylelikle hidayeti ve bu yolda yürümeyi isteyen kişiden zamanının insanlarından ve türünün oğullarından ayrı kalmanın ürkekliği gider ve bu yoldaki yoldaşlarının Allah’ın kendilerine nimet verdiği kişiler olduğunu bilir ve bu yoldan sapanlara zıt olmasına önem vermez. Zira onlar sayı olarak çok olsalar da değer olarak en az olanlardır. Nitekim

---

[17] Ahzab: 39
[18] Buhari, Dövülmeyi, Öldürülmeyi ve Horlanmayı Küfre Tercih Eden Kişi Babı: 6943

seleften bazıları şöyle demiştir: ‘Hak yola tabi ol ve o yolda yürüyenlerin azlığından dolayı ürkme. Batıl yoldan sakın ve helak olanların çokluğuna aldanma’. Tek oluşundan ürkünce önceki yoldaşlara bak ve onlara yetişmek için çabala ve onların dışındakilere gözünü yum. Çünkü onlar, Allah'a karşı sana asla bir fayda sağlayamazlar. Yürüdüğün yolda seni çağırdıklarında onlara iltifat etme. Zira sen onlara iltifat ettiğinde onlar seni alıkoyar ve sana engel olurlar”. Onun sözü bitti.

Allah’ın kendilerine nimet verdiklerine tabi olup onların izinden gidene müjdeler olsun, zira o, değiştirmeden ve bozmadan havza ulaşıncaya kadar, onların karşılaştıklarıyla karşılaşır ve onların sabrettikleri gibi sabreder.

Ebu’l Vefa b. Ukeyl رحمه الله şöyle demiştir: “Zamanının insanlarından İslam’ın konumunu bilmek istersen onların cami kapılarındaki izdihamlarına veya Arafe’de ‘Lebbeyk’ diye bağırmalarına bakmayın. Bilakis onların şeriat düşmanlarına karşı savaşmalarına bakın.”

Necd davet imamı رحمه الله şöyle demiştir: “Dinin tam olması ve cihadın ve iyiliği emredip kötülükten nehyetmenin bayrağının kaldırılması ancak Allah için sevme, Allah için buğzetme ve Allah için düşmanlık yapma, Allah için dostluk yapma ile mümkündür. Şayet insanlar, düşmanlık ve buğz olmaksızın sevgi ve tek bir yol üzere anlaşıyor olsalardı, hak ve batıl arasında, Mü’min ile kâfir arasında ve Rahman’ın dostlarıyla şeytanın dostları arasında bir ayrım olmazdı.”[19] Onun sözü bitti.

Ey İslam ehli! Başlarında Amerika olmak üzere Haçlılar, bu ümmetin bu zamanda kendisinden korkulacak ve sakınılacak olan bir devamının olmadığını ve çocuğunu düşürdüğünü zannettiler. Müslümanlara karşı olan savaşlarında ekini ve nesli helak ederek mücahidlerin göğüslerinde tutuşmuş olan ümitlerini yok edeceklerini hayal ediyorlar. Şayet gerçeğe karşı tarafsız olan kişi baksa, yirmi yıla yakın bir süredir İslam’ın oğullarına karşı direk çarpışma alanına girdikten sonra Haç’ın koruyucusu Amerika’nın ne hale düştüğünü anlayacaktır.

İşte O, Allah’ın fazlı ve lütfu ile politikacılarının ve büyüklerinin de açıkça belirttiği gibi muasır tarihinde geçirdiği en kötü merhaleyi ve Allah’ın izni ile yok oluşunu bildiren bir durumu yaşamaktadır. Ardından keder ve pişmanlıktan başka bir şeyi toplayamadığı bolca para harcamasına olan pişmanlığını gizlememektedir. Cihadın alanının ve azimli gayretinin genişlemesi ile onu genişlemekten ve yayılmaktan engellemek ve uzak tutmak için ümitsizlik ve sefalet içerisinde iki acıyı tadan yıpranışının dozu arttı.

Bugün müttefiklerine yaptırım uygulaması, Türk sahnesinde olduğu gibi onların etrafında homurdanması, Haçlı rahibin serbest bırakılmasını istemesi ve bu isteğinin reddedilmesiyle karşılaşması, Rusya ve İran’ın başkaldırma ve onun onlara direttiği yaptırımlara boyun eğmeme çabaları hatta Kuzey Kore’nin bu yaptırımlara uymayacağını açıkça belirtmesi ve Amerika’nın izlediği metodu “çetelerin siyaseti” olarak nitelemesi; önceden olduğu durumdan gerilemesinin ve

[19] Evsek’u Ural – İman: 38

çökmesinin alametinden ve zayıflığını gördükleri için müttefiklerinin kasıtlı olarak onu aşağılamasından başka bir şey değildir.

Muhakkak ki, onun başına gelen heybetinin kırılmasında ve alçalmasında Allah'tan sonra mücahidler için fazilet vardır. Onun gururlanmasının ve İslam Devleti'ni Irak ve Suriye'de şehirlerden ve köylerden çıkarmasıyla elde edilen sözde zaferiyle övünmesinin hiçbir değeri yoktur. Zira Allah'ın arzı geniştir. Savaşta zafer dönüşümlüdür ve savaş sona ermemiştir. Allah'ın, onun on yıl boyunca belki de daha fazla süredir oluşturduğu grupları, tugayları ve taburları Irak'taki mustazaf mücahidlerin elleriyle helak etmesinden sonra onun ve onun büyük mücrimleri için en uygun ve en layık olan şey kafalarını toprağa gömmeleri ve ayıplarını gözlere görünmekten sakındırmalarıdır. Sonunda mücahidler onları Irak'taki İranlı Rafızi gruplara ve milislere dalkavukluk etmeye ve yaltaklanmaya mecbur bıraktılar. Kendisinden yardım istenilen büyüdü. Böylece bu milislerin komutanları yönetime geldiler ve bu gruplar kendi paylarının yasını tutarak pişman oldular. Zira bu, onların hali ve söylemidir.

Allah'ın başarılı kılması ve lütfu ile mücahidler, Amerika'nın hayal ettiği egemen olma ve etkinliğini artırma hayalini öylesine boşa çıkardılar ki Haçlı Rusya gelip bölgede kendisiyle çekişti ve bölgede yalnız olmasını onun için çekilmez kıldı. Ey Haç'ın koruyucuları! Ve Şam topraklarındaki ehlisünnet katillerinin koruyucuları! Bizler İslam Devleti'nde sizin için Irak ve Horasan'ın korkularını unutturacak şeyler hazırladık. O iki yerde savaşın alevleri sönmedi ve Allah'ın gücü ve kuvvetiyle asla sönmeyecek de. Zira günler aramızdadır ey Haç'ın koruyucuları!

Ey Şam'daki ehlisünnet! Mücahidlere karşı çıkan ve seneler boyunca cihadı geciktiren haksız iddia sahipleri devrildi ve kiralanmış batıl ehlinin ayıpları açığa çıktı. İslam Devleti'nin oğulları size yardım etmek ve mukaddesatı savunmak için harekete geçtikleri andan itibaren onların en büyük gayeleri mümkün olduğu kadar, tüm dünyanın gözleri önünde bugün karşılaştığınız zor durumdan sizleri uzaklaştırmaktı. Zira tarih tekerrür etmektedir. Bizler Haçlıların, Irak'ta önceki Sahavat gruplarına ve mürted aşiretlere davranışlarından ve onları nasıl da kendi başlarına ölüme ve mücahidlerin çekici ile Rafızilerin örsü arasında olmaya terk ettiklerinden sizleri sakındırmıştık.

İşte Şam Sahavatı! Kendi ölümüyle ve Mü'minlerin yolunun dışında başka bir yol izleyen, Haçlıların emri altında olan ve ahiretini ve dünyasını başkasının dünyası karşılığında satan herkes için kaçınılmaz olan kaderle karşılaşmaktadır. Ey Şam'daki Sahavat gruplarının askeri! Etrafında olan olayları ve komutanlarının ve grubunun polislerinin seni hangi duruma götürdüklerini idrak etmenin zamanı gelmedi mi? Şam'daki ehlisünnete yardım etmekle seni aldatıp aklını çeldiler. Nusayri tağutundan ayrıldıklarını ve ona karşı çıktıklarını ilan ettikten sonra Yermük Havzası'nda ve Süveyda Çölü'nde olduğu gibi bugün İslam Devleti'ne karşı savaşta onunla tek saf olarak durup onunla uzlaşıyorlar. Ey Sahavat askeri aklın nerede? Gözün kör olduysa kalbin nerede? Dikkatlice bak ve düşün, zira iş ortaya çıktı ve örtü kalktı. Özgürleştirilmiş yer diye isimlendirdikleri yerlerde Allah'ın şeriatı ve hükümlerinin tatbik edilmesi nerede? Ki o mıntıkalar kayda değer bir savaş olmaksızın Nusayrilere, İran'a ve Rusya'ya teslim edilmektedir. Ne için savaştığını bil. Evet, kendisini cahiliye bayrağı altında helak eden kişiler için kendini feda ettiğin halde ne için savaşıyorsun?

İmam-ı Müslim Sahih'inde Nebi ﷺ'den şu hadisi rivayet etmiştir; "Kim cahiliye bayrağı altında savaşır, bir akrabalık/kavmiyet (grup) için kızar veya bir gruba çağırır ve gruba yardım eder ve öldürülürse onun ölümü cahiliye ölümüdür."[20] Hatta bunu cehennem çağırıcıları süsleyip senin için güzelleştirseler de bu böyledir.

Sana şaşılmalı! Laik bir tağutun, Nusayri tağutunun yerine geçmesi için mi çıktın? Bunun için mi seferber oldun? Ey hicret eden kişi! Bunun için mi hicret ettin? Veya bununla mı zafer kazanılır? Bununla mı rahmetlerin, sıkıntıların giderilmesinin ve lütfun inmesi beklenilir? Hayır, vallahi bu davet sahiplerinin yolu değildir. Seni içine düşürdükleri riddetten Rabbine yönel ve tövbe et ve Allah'ın fazlı ve lütfu ile sayılamayacak zararlar ve acı bir savaş vermeden düşmanına kutlama yapacağı hiçbir toprak bırakmayan İslam Devleti'ne yardımcı ve destekçi ol. Hiç kuşkusuz ki Doğu Guta'nın ve Kuzey Dımeşk'ın başına gelen, halkının göç ettirilmesi ve topraklarının yağmalanması; Havran topraklarının dönüştüğü durum ve riddet gruplarının diyarları nasıl da teslim etmesi, mürted hainlerden çoğunun kendilerine verilen görevleri yerine getirdikten ve mücahidlerle düşmanları olan Nusayri ve Rafızi müşrikler arasına girdikten sonra nasıl da eski hallerine dönmesi, kalbi kanatan ve dinine ve ümmetine düşkün her Müslümana acı veren şeylerdendir. Riddet grupları, kendilerini destekleyenlerin onlardan ellerini çekmesinden sonra Havran'da ne elde etti? Kuşkusuz ki bu hain mürtedlerin yaptıkları, zaman kendisine uysa da asla unutulmayacak bir yüz karasıdır.

Hafif, orta ve ağır silahlar yığınının Nusayrilere bizzat teslim edildiği hiçbir takipçinin gözlerinden gizli kaldı mı? İşte İdlib; bugün çökmeye yüz tutmuş bir uçurumun kenarında, Rusya'nın ve Nusayrilerin bombardımanı kendisine uzanmakta ve ona saldırmayı amaçlamaktalar. Zillet ve utanç grupları olan bu hainler hala medya yığınakları aracılığıyla aynı rolü oynamaktadırlar. İnsanlar da hala onları doğrulamakta ve Nusayrilerin saldırısını savuşturmada onların üzerlerine umutlar bina etmektedirler. La havle ve'la kuvvete illa billah.

Buna karşılık donanımlarının zayıflığına ve mühimmatlarının azlığına rağmen Dımeşk'ın güneyinde Allah'ın fazlı ve lütfu ile Hilafet askerlerinin sebatını herkes gördü. Fakat onlar düşmanlarının saldırısını püskürtmek için çabaladılar. Bizler onların, ellerindekiler tükeninceye ve kendilerini barındıracak bir tavan kalmayıncaya kadar güç ve kuvvetlerini bunun için akıttıklarını düşünüyoruz, onları hesaba çekecek olan Allah'tır. Sonra kardeşlerine katıldılar ve omuzlarından silahı indirmediler. Onlar bugüne kadar düşmanlarına karşı cihaddadırlar. Bu, canlı bir kanıt ve Müslümanın, ümmetini savunup Müslümanları savunanla Müslümanların kanlarıyla ticaret yapıp onun üzerinden yaşamlarını sürdürenler arasında ayrım yapması için garantördür.

Sonunda sanki Müslümanların beldeleri asırlardır Haçlılar tarafından işgal edilip çalınmamış gibi İslam Devleti; delilik, tehlikeye girmek, tecrübesizlik, siyasetsizlik ve düşmanları kışkırtma ile suçlandı.

Devlet'ten nefret eden ve ona buğzedenler, yüce Rabbimizin değerli kitabında Uhdud ümmetinin dini üzere sebat etmesinden, Rabbini birlemekten vazgeçmemesinden ve dünyada kendisine azap tattıran zelil tağuta boyun eğmemesinden dolayı şanını yücelttiğinden ve bu

[20] Müslim, Fitneler Ortaya Çıktığı Zaman Cemaate Sarılmayı Emretme Babı: 1848

ümmete genişliği gökler ve yerler kadar olan cenneti ikram ettiğinden ve bunu büyük bir kurtuluş olarak isimlendirdiğinden cahildirler. Bu zamanda, iman taifesinin sebatı ve kökünden kazınmasına neden olsa bile düşmanın görkemli ve korkunç aletlerine karşı koyması olmaksızın bu ümmetin asla hayatta kalmayacağını ve İslam için bir devletin ikame edilmeyeceğini her mücahidin bildiği aşikârdır. Ümmetin kendisi aracılığı ile izzet ve şeref meydanlarına kavuşması için bir köprü olacak ve kendisini feda eden öncülerin olması kaçınılmazdır.

Kuşkusuz ki Hilafet Devleti, yeryüzü ülkeleri ona karşı birleşseler de Allah'ın dinine yardım ederek, O'nun düşmanlarıyla savaşarak ve O'nun rızası doğrultusunda çabalayarak Rabbinin kitabına ve Nebisi ﷺ'in sünnetine bağlı kaldığı sürece Allah'ın izni ile bâkidir.

Ey Şam'daki ehlisünnet! Bilin ki izzetlice ve şereflice yaşamak istiyorsanız sizin için dininize ve düşmanınıza karşı cihada dönmenizden başka bir seçenek yoktur. Zira önemli olan şey sadece silah taşımak değildir, bilakis tevhidi gerçekleştirerek, velâ ve berâ akidesini yalınlaştırarak, şeriatın hâkimiyetinin dışında hiçbir şeyi kabul etmeyerek ve bunu gerçekleştirme uğrunda ölerek sonra da yeniden yeni cepheler açmaya destek vererek ve Irak ve Şam'da Hilafet Devleti'ne karşı savaşmak için güçlerini birleştirmelerinde Haçlılara ve haddi aşan Nusayrilere yardımcı olan riddet gruplarının kendisinden dolayı ehlisünnet mıntıkalarını terk ettiği zillet ve utanç ateşkeslerini terk ederek silah taşımaktır.

Bu, gizli olmayan açık bir iştir. Haçlı komutanları, İslam Devleti'ne karşı savaşta güçleri birleştirmeye ne kadar da çok teşvik etmiştir. Kuşku yok ki onların bugünkü savaşları sadece Devlet'in nüfuzunu bitirmeyi hedefleyen bir savaş değil, ayrıca ehlisünnetin tamamını kapsayan bir soykırım savaşıdır. Uzun süredir ehlisünnetin gerçek tehlike olduğunu ve mutlaka onların köklerinin kazınması gerektiğini fark ettiler. Zira sürekli onlardan korkulmakta ve sakınılmakta.

Uyanın ey ehlisünnet! Mücahidler, necis Rafızilerin bölgedeki genişlemelerini neredeyse sonlandıracakken paralarıyla ve ülkelerinin mukadderatlarıyla, Haçlı koalisyonundan ve başta Âl-i Selul ve riddet, tahrip ve ifsat emirlikleri (Birleşik Arap Emirlikleri) olmak üzere riddet ve ihanet hükümetlerinden başka kim onlara can simidini uzattı? Ey Irak'ta, Şam'da ve her yerde bulunan ehlisünnet! Ey ehlisünnet silaha sarılın! Ölümü arzulayın ki size hayat bahşedilsin. Zira savaşlarda sırtını dönerek öldürülenler atılarak öldürülenlerden çok daha fazladır. Irak'ta, Şam'da, Yemen, Sina, Horasan, Libya, Batı ve OrtaAfrika'da, Doğu Asya'da, Kafkasya'da ve diğer vilayetlerde bulunan Hilafet kafilesine katılın. İslam'ın oğulları, Allah onlar ile düşmanları arasında hüküm verinceye ve olacak olan işi gerçekleştirinceye kadar silahı bırakmamaya ve Haçlıların ve onların alt tabakalarının güzel bir yaşantı sürmemesine karar verdiler.

Rabbimiz Tebareke ve Teâlâ şöyle buyurmuştur; **"Savaş, hoşunuza gitmediği halde üzerinize farz kılındı. Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için şerlidir. Allah bilir de siz bilmezsiniz."**[21]

İbn-i Kayyım şöyle demiştir:

[21] Bakara: 216

“Muhakkak ki bu ayette kul için birçok hikmet, sır ve faydalar vardır. Çünkü kul, hoşa gitmeyen şeylerin bazen sevilecek şeyleri getirdiğini ve sevilen şeylerin de bazen hoşa gitmeyecek şeyleri getirdiğini bildiği zaman, sonuçların ne olacağını bilmediğinden dolayı yararlar yönünden zararların geleceğinden emin olamayacağı gibi zararlar yönünden de yararların geleceğinden ümitsiz olmaz. Çünkü Allah bunlar hakkında kulun bilmediği gerçekleri bilir. Kulu için şu hususları gerekli kılmıştır;

O sırlardan birisi; başlangıçta kula zor gelmiş de olsa kul için emirlere uymak kadar yararlı bir şey yoktur. Çünkü bunların sonuçlarının hepsi hayırlı, yararlı, tatlı ve hoşnutluktur. Şayet nefisler bunları kerih de görse, bunlar o nefis için daha hayırlı ve daha faydalıdır. Aynı şekilde nefsi buna meyletse ve onu arzulamış olsa da kul için yasakları işlemekten daha zararlı bir şey yoktur. Çünkü bütün bunların sonuçları acılar, hüzünler, şerler ve musibetlerdir. Aklın özelliği, çokça hayrın ve büyük lezzetin ardından geldiği az bir acıya katlanması ve çok büyük bir acı ve büyük bir şerrin ardından geldiği az bir lezzetten sakınmasıdır.

Yine o sırlardan birisi; bu ayet, kulun kendisinde güzel bir sonucu umduğu için işlerin sonuçlarını bilene o işleri havale etmesini ve O'nun kendisi için seçtiği ve takdir ettiği şeylere razı olmasını gerektirir.

Yine o sırlardan birisi; kulun, Rabbine teklif etmemesi, O’na hiçbir şeyi seçmemesi ve ilimsiz bir şeyi sorup istememesidir. Belki bilgisi olmadan zarara duçar olması ve helâka uğraması o konuda olabilir. Dolayısıyla Rabbinin dediklerine aykırı hiçbir şeyi seçmeyecek, bilakis kendisi için O’nun güzel seçimini ve seçtiği şeye kendisini razı kılmasını isteyecek. Kuşkusuz onun için bundan daha faydalı hiçbir şey yoktur.

Yine o sırlardan birisi; kul, işlerini Rabbine havale ederse ve kendisi için seçtiklerinden razı olursa, kendisi için ihtiyar edip seçtikleri şeylere karşı kuvvetli olmasına, azmetmesine ve sabretmesine yardımcı olur ve ona güç verir. Bununla beraber, kulun kendi nefsi için seçimiyle ortaya çıkan afetleri de ondan uzaklaştırır. Böylelikle, kendisi seçtiğinde hiçbir sonuca ulaşamadığı halde O’nun kendisi hakkında seçtiği şeylerin güzel sonuçlarını ona gösterir.

Yine o sırlardan birisi; Allah’u Teâlâ, seçim hakkında zor fikirlerden kulunu rahatlatır ve kimi defa yükselecek kimi defa da inecek olan sonuçlara razı ve seçimlerden kalbini ferah kılar. Bununla beraber onun, kendisi için takdir edilenlerden çıkması da söz konusu değildir. Şayet Allah'ın seçiminden razı olursa övülmüş, kendisine teşekkür ve lütuf edilmiş bir kimse olarak kendisine kader isabet eder. Aksi takdirde kınanmış ve lütfedilmemiş bir kimse olarak kader üzerinde cereyan eder. Çünkü kendi nefsi için seçimiyle beraberdir. Ne zaman Allah'a itimat eder ve buna razı olursa, kendisi hakkında takdir edilen şey onu şefkat ve lütufla kuşatır. Böylelikle kul O’nun şefkati ve lütfu arasında olur. Şefkati, onu kendisinden sakındırdığı şeylerden korur. Latifliği de takdir ettiklerini ona kolaylaştırır. Kulda kader son bulursa, son bulma belirtilerinden en büyüğü, kulun kabul etmeme konusundaki tahayyülü olur. Şüphesiz ki kul için, teslim olmaktan ve tıpkı bir ölü gibi kendi nefsini kaderin önüne atmaktan daha faydalı bir şey yoktur. Zira yırtıcı hayvanlar leşi yemekten hoşlanmazlar.” [22] Onun sözü bitti.

---

[22] El-Fevaid: 137, Allah’u Teâlâ’nın “Olur ki hoşunuza gitmeyen bir şey sizin için hayırlıdır ve olur ki sevdiğiniz şey de sizin için şerlidir. Allah bilir de siz bilmezsiniz” sözü hakkındaki bölüm.

Ey Muhammed ﷺ'in adasında bulunan ehlisünnet! Nerede sizin aranızdaki sahabe torunları? Nerede sizin dininize ve ümmetinize olan düşkünlüğünüz? Nerede sizin yiğitliğiniz ve saygınlığınız? Irak, Şam ve Yemen'deki ehlisünnetin halini görmüyor musunuz? Sizler kendinizi, İslam ehlinin katlandığı sıkıntı ve imtihanlardan uzakta mı zannediyorsunuz?

Uyuşukluğunuzdan ve sarhoşluğunuzdan sıçrayın. Üzerinizdeki zillet tozlarını silkeleyin. Zira sizi yabancılaştırmaya ve sizin topraklarınızda ehlisünnetin menhecini yerle bir etmek ve sizi kâfirleştirmek için çabalayarak sistemli bir saldırı ile sizi laikleştirmeye karar vermişlerken Âli Selul devletinin -Allah onu menfur kılsın- küfrü ve azgınlığı çocuklarınız için bile sır değildir. Ey fethedenlerin torunları! Nefislerinizdeki hayali korku barikatını parçalayın. Âlimler diye isimlendirilen erkeklere benzeyenlere inanıp itimat etmeyin. Zira onlar dinlerini bu tağuta sattılar. Onun geçici heves ve arzularını hoşnut etmek için onurlarını ve şereflerini sattılar. Topraklarınızda sahte güvenlik iddiası, fitne ve öldürme korkusuyla sizi uyuşturdular.

Muhakkak ki fitne; şirktir. Şüphe yok ki fitne; oğullarınızın tağuta ve milliyetçiliğe yardım etme uğrunda İslam dini dışında başka dinler üzerine öldürülmeleridir. Hiç Şüphe yok ki fitne; asrın belamları olan mücrim katillerin fetvalarıyla oğullarınızın kullandığı ölüm ve yıkım uçaklarının Irak ve Şam'daki ehlisünnet şehirlerini ve beldelerini bombalamak için harekete geçip ehlisünnetin boynu üzerinden Haçlılara yardım ve destek için, Nusayrileri, Rafızileri ve ateist Kürtleri güçlendirmek için oraları yerle bir etmesidir.

Ateist Kürtlere -kendilerinin de bunu açıkça belirttikleri gibi- bir milyon dolarlık yardımlarını ve onların Irak Rafızilerine sınırsız yardımlarını bizden kim işitmedi? Muhammed ﷺ'in adasında bu sefih mürtedleri engelleyecek kimse yok mu?

Ey Hicaz, Necd, ve Bahreyn'deki savaşın aslanları! Kalkın, hazırlıkları tamamlayın, seriyyeleri/bölükleri hazırlayın, ketibeleri/taburları düzenleyin ve şerleri ve ehlisünnete tuzakları uzayan ve Haçlılar için gözetleyen bir göz ve Müslümanlara karşı saldırgan bir el olmaktan başkasını kabul etmeyen bu Ebu Riğal[23] torunları olan hain mürtedleri tahttan indirmek için Allah'tan yardım dileyin. Zira dökülen kan ve ahireti arzulayan kalp olmaksızın din ve şeref muhafaza edilemez.

Ey Ürdün'deki ehlisünnet! Allah'ın hükmü ve şeriatı topraklarınızda yitirilmiş, değiştirilmiş, resmi silinmiş ve görülmezken mi ekmek için bağırıp çağırıyorsunuz? Hayallerin ardından koşturduğunuz yeter. Grupları/partileri tanımayın. Zira durumun düzelmesi, ancak yerleşmiş olan bu tağutların tahtlarından edilmeleri ve kulların Rabbi olanın kanunlarının ikame edilmesi ile olur.

---

[23] İsmail b. Ümeyye'nin rivayet ettiğine göre; Nebi ﷺ bir kabrin yanından geçti ve şöyle dedi: "Bunun ne olduğunu biliyor musunuz?" Onlar da Allah ve Resulü daha iyi bilir dediler. O da şöyle dedi: " Bu Ebu Riğal'in kabridir. "Onlar da "Ebu Riğal kimdir?" dediler. O da şöyle dedi: "Semud kavminden bir adamdı. Allah'ın haremindeydi. Onun Allah'ın hareminde olması Allah'ın azabını ondan engellemişti. O, Allah'ın hareminden çıkınca kavmine isabet eden (azap ve helak) ona da isabet etti ve oda buraya defnedildi."

Öyleyse Rabbinize ve dininize yönelin. Nerede sizden Salt ve Fuhais süvarileri, Kerek, Zerka, İrbid ve Ma'an'ın[24] aslanları gibi azim sahipleri? Nerede cesurlar?

Nerede Rumlara tabi olanlara ve Yahudi köpeklerine İslam'ın oğullarının ve mücahidlerin kim olduklarını gösterecek şiddet ehli? Zira mücahidlerin, kendisini ihmal etmeyeceklerine dair Kâbe'nin Rabbine yemin ettikleri bir intikamları vardır. Kuşkusuz ki yarın, bekleyeni için yakındır.

Ey İslam ehli! Bilin ki zafer ve destek yalnızca Allah'ın elindedir; **"Eğer Allah size yardım ederse, artık size galip gelecek yoktur ve eğer sizi yardımsız bırakacak olursa, ondan sonra size yardım edecek de kimdir? Öyleyse Mü'minler, yalnızca Allah'a tevekkül etsinler."** [25]

İmam-ı Taberi tefsirinde şöyle demiştir: "Artık insanlardan size galip gelecek yoktur. Diyor ki: O'nun size yardım etmesiyle tüm insanlar size karşı toplansalar bile size galip gelecek kimse yoktur. Öyleyse O'nun emirleri doğrultusunda olduğunuz ve O'na ve Resulü'ne itaatte dosdoğru olduğunuz sürece sizin sayınızın azlığından ve onların sayısının çokluğundan dolayı Allah düşmanlarından korkmayın. Zira galibiyet sizindir ve zafer onlardan uzaktır." [26] Öyleyse Allah'tan yardım inmesini isteyin. **"Allah dost olarak yeter. Allah yardımcı olarak yeter."** [27]

Ey Irak'taki ehlisünnet aşiretleri! Mücahidlerin cesaretlerini ve güçlerini gördünüz. Sarıklı Rafızilere peşkeşe seslenmeniz ve onlardan dilenmeniz size hiçbir fayda sağlamadı. Sizden savaşan ve mürted olan, hiç ummadığı bir anda ve güpegündüz istese de istemese de ölmek için evinden alınır oldu. Mecusi devleti İran'dan yardım isteyecek bir hale geldiniz. Hayret size! Nerede sizin izzetiniz ve adamlığınız? Nerede sizin gururunuz? Ehlisünnetin kadınlarının Rafızilerin hapishanelerinde ve göç ettirme ve dağınıklık kamplarında inlemeleri ve feryatları sizi uykunuzdan uyandırmıyor ve sizi hüzünlendirmiyor mu? Rabbinize tövbe edin ve dönün. Zira bu umduğumuz ve beklediğimiz şeydir. Kuşkusuz ki bizler, kendisine güç yetirmeden önce tövbe edenin tövbesini kabul ediyoruz. Mecusi Rafıziler güven içerisinde keyif çatarken ve sizden önceki Sahavata yaptıkları gibi sizin de üzerinize çullanmak için çözüm anını beklerken sizler oğullarınızın kanlarıyla süresini uzattığınız kazançsız savaşın yakıtları olmayın. Zira o Sahavat gruplarının karşılaştıkları şeylerde sizin için ibret ve öğüt vardır. Haddi aşmanızdan ayılın, olgunluğunuza dönün, İslam Devleti'ne yardım edin ve onun gücünü kendinizi savunmak ve korumak için koruyup en iyi şekilde kullanın. Bu sizin için daha hayırlıdır.

Ey Irak'ta, Şam'da, Horasan'da, Yemen'de, Doğu Asya'da, Batı ve Orta Afrika'da, Somali'de, Libya'da, Sina'da, Necd'de, Hicaz'da, Tunus'ta, Cezayir'de, Kafkasya'da ve Keşmir'de olan Hilafet askerleri! Ey İslam'ın askerleri ve onun sancağının koruyucuları! Ey orman sahasının aslanları! Rabbinizin şu sözüne dikkatinizi verin: **"Allah, kuluna yeterli değil midir? Seni O'ndan başkalarıyla korkutuyorlar. Allah, kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek kimse yoktur. Allah, kimi hidayete erdirirse, onu saptıracak kimse yoktur. Allah, intikam sahibi, güçlü ve üstün olan değil midir? Andolsun, onlara: 'Gökleri ve yeri kim yarattı?' diye soracak olsan, elbette 'Allah' diyecekler. De ki: 'Gördünüz mü, haber verin; Allah'tan başka kendilerine dua**

[24] Salt, Fuhais, Kerek, Zerka, İrbid ve Ma'an; Ürdün'de bulunan şehir isimleridir.
[25] Al-i İmran: 160
[26] Tefsir-ut Taberi: 6/192
[27] Nisa: 45

ettikleriniz, eğer Allah bana bir zarar dileyecek olsa, O'nun zararını kaldırabilirler mi? Ya da bana bir rahmet vermeyi istese, O'nun rahmetini tutup önleyebilecekler mi' De ki: 'Allah, bana yeter. Tevekkül edecek olanlar, O'na tevekkül etsinler."[28] Rabbinizin şu sözüne de dikkatinizi verin: **"Gevşemeyin, üzülmeyin; eğer iman etmişseniz en üstün olan sizlersiniz. Eğer size bir yara değdiyse, o kavme de benzeri bir yara değmiştir. İşte o günleri insanlar arasında devrettirip dururuz. Bu, Allah'ın iman edenleri belirtip ayırması ve sizden şehidler edinmesi içindir. Allah, zulmedenleri sevmez."** [29]

Bütün gücünüzü sarf ederek ve çalışarak zafer için çabalayın. Sabredenler olarak ve karşılığını Allah'tan bekleyerek şehadeti isteyin. Her şeyin hükümdarlığı elinde olana tevekkül edin. O'dan yardım etmesini, isabetli kılmasını, yol göstermesini ve feraset vermesini isteyin ve bu yolu sürdürün. Zira bu yol, Peygamberlerin ve Nebilerin عليهم السلام yolu olan; hicretin, savaşın, kanların ve cesetlerin olduğu yoldur. Geri dönenlerin veya yüzüstü bırakanların ve muhaliflerin çokluğu sizi korkutmasın veya yanıltmasın. Cemaatin özünden ayrılmayın. Emirlerinize karşı gelmekten sakının. Sizden her biriniz görevini korusun ve İslam'a onun tarafından zarar verilmesin. Doktor, medyacı, kadı, davetçi, sorguya çeken, emniyetçi ve idari; hepsi cihad, tahammül, sabır ve ecrini Allah'tan bekleme üzeredir. "Eğer nöbet tutmada/ribatta olması gerekirse o, ribatta olur. Eğer arka saflarda olması gerekirse o, orada olur."[30]

Sizinle emirlerinizin arasını açmak isteyen ve aranızda kin ve nefret meydana getirmek isteyen kişilerden sakının. Nebiniz صلى الله عليه وسلم 'in tavsiyesine azı dişlerinizle sıkıca sarılın. Zira O şöyle demiştir: "Allah'ın bana emrettiği şu beş şeyi size emrediyorum; cemaat, işitip itaat etmek, hicret ve Allah yolunda cihad. Zira kim cemaatten bir karış kadar çıkarsa -geri dönmesi hariç- İslam'ın bağını boynundan çıkarmış olur. Kim de cahiliye davasını güderse o da cehennemliktir." Dediler ki: 'Ey Allah'ın Resulü! Oruç tutsa namaz kılsa da mı?' Dedi ki: 'Oruç tutsa, namaz kılsa, kendisinin Müslüman olduğunu zannetse de. Müslümanları Allah عز وجل 'nin kendilerini isimlendirdiği 'Müslümanlar, Mü'minler ve Allah عز وجل 'nin kulları' isimleri ile isimlendirin"[31]

Allah'ın beraberliği ve desteğiyle müjdelenin, zira Sahih-i Müslim'de rivayet edilen bir hadiste صلى الله عليه وسلم şöyle demiştir: "Ümmetimden bir grup, düşmanlarını alt ederek, onlar bu hal üzereyken kıyamet onlara gelinceye kadar Allah'ın emri üzere savaşırlar. Onlara muhalefet edenler onlara zarar veremez"[32]

---

[28] Zümer: 36-38
[29] Al-i İmran: 139-140
[30] Buhari, Allah Yolunda Gazvede Nöbet Bekleme Babı: 2887
[31] Müsned-i Ahmed: 17170
[32] Müslim, Ümmetimden Bir Taife Hak Üzere Üstün Olmaya Devam Edeceklerdir, Onlara Muhalefet Edenler Onlara Zarar Veremez Babı: 1924

Ey İslam'ın askerleri! Ve Şam, Bereke, Dımeşk, Rakka, Hayr, İdlib ve Halep'teki Hilafetin oğullar! Allah'ın sözüne ve yardımına güvenin, O'nun sağlam ipine sıkıca sarılın, gece âbidleri ve gündüz süvarileri olun. Sonra da hayırla sevinin ve onu ümit edin. Zira hiç şüphe yok ki her sıkıntıyla beraber bir rahatlık ve çıkış yolu vardır ve asla bir zorluk iki kolaylığa üstün gelemez.

Ebu Basir'in ve Muhammed b. Mesleme'nin رضي الله عنهما torunları, Haçlılara, mücrim ateistlere, Nusayrilere ve riddet grupları Sahavatlara mücahidlerin şiddetlerinden bir kısmını tattırmak için yerlerinden sıçradılar. Bizimle onlar arasındaki savaşın ateşi tekrardan tutuştu ve onun ateşi şiddetlenecektir ki onların bu savaşa hiç kapasiteleri yoktur.

Haçlılar, Nusayrileri ve ateist Kürtleri kışkırtıp onların ne kafalarını ne de kuyruklarını bırakacak öğütücü bir savaşın içine ittiler ve İslam Devleti'ni Hecin ve etrafında kuşattıklarını zannettiler. Hal buysa durum onların zannettiklerinin ve düşündüklerinin zıddınadır. Zira onlar, Allah'ın gücü ve kuvvetiyle Şam topraklarının bir karışıyla bile sevinemeyecekler. Zira Devlet Hecin'de kuşatılmamıştır. Zira ehlisünnetin oğulları, zulme ve haksızlığa karşı uyumayan, zelil ve hakir yaşantıyı nefisleri kabul etmeyen cesurlardır.

Zorbalık, Müslümanların kanlarını ucuz sayma ve caydırıcı hiçbir şey olmaksızın onların organlarını kurcalamanın zamanı geride kaldı. Pranga ve kölelik zamanı geride kaldı. Günler, din düşmanlarının hoşuna gitmeyecek ve hayatlarını zehir edecek şeylere gebedir.

Ey Irak'ın askerleri! Ey savaş ehilleri! Kıvılcımların başlangıcı sizdendir. Öyleyse saldırı üstüne saldırı düzenleyin. Sakinlikten ve rahattan sakının. Safları sıklaştırmak için elinizden geleni yapın. Tehlikelere dalmak için ketibeleri/taburları düzenleyin. Rafızilere ve mürtetlere hayatlarını zehir edin. Onların yeşilliğinin kökünü kurutun. Dininiz için intikam almak, Safevi ve mürtedlerin hapishanelerindeki mustazaflara yardım etmek için Allah'a kendinizden hayır gösterin.

Vallahi bizler sizleri unutmadık ey esir kardeşlerimiz ve bacılarımız! Sizin, bizim üzerimizde çok hakkınız var ve bizler sizi kurtarmada hiçbir gayreti ihmal etmeyeceğiz. Sabredin. Sebat edin. Çok dua ederek Rabbinize ve yaratıcınıza yönelin, istemede ısrar edin ve O'ndan, kardeşlerinize açmasını ve size acil bir ferahlığı ve yakın bir çıkış yolunu kolaylaştırmasını isteyin. Dertlerin acılığına yakînin tatlılığıyla, ıssızlığa Allah'ın zikriyle ve ezber yaparak, düşünerek ve anlayarak O'nun kitabına yakınlaşmayla sabredin. Zira bu muttakilerin azığıdır. Hiç kuşku yok ki cellatlarınızdan kısas alacağınız o gün gelecektir. Kardeşlerinizden, göğüslerinizi ferahlatacak ve kalplerinizin kırıklığını onaracak şeyleri görmeniz Allah'ın izni ile sizin bizim üzerimizdeki haklarınızdandır. Bizler kadınlar gibi oturmuş ağlarken ehlisünnetin zelil kılındığı ve saygınlığının zedelendiği bir yaşantıda hayır yoktur. Necis Rafıziler bizden şiddet sertlik dışında hiçbir şey göremeyecekler.

Size gelince ey her yerdeki; medyadaki ve meydandaki Hilafetin yardımcıları! Sizleri müjdeliyoruz ki Devlet en hayırlı haldedir. Zira o, Allah katında olanı ummaktadır. Allah katında olan da en hayırlı ve kalıcı olandır. Allah'ın düşmanları merkezleri, kurulları ve az olmayan değersiz insanlardan oluşan bir sayıyı kendisinin emrine vermişken kasten yapılan saptırma ve karalama kampanyası sizi ürkütmesin.

Ey bildiri aslanları ve medya süvarileri! Aman ha devletin merkezi medyasının dışında başka bir yerden ve başka bir yerden bilgi edinmekten sakının. Sözünüzü yenileyin, daha fazla gayret edin, devletinize yardım etmeye daha çok sevk edin. Zira bugünkü savaş sizin sahanızdadır ki sizin sahanızın dışında kalan alanlarda siz olmadan yetinilmiştir ve kardeşleriniz uğraş içerisindedirler. Öyleyse onlara yardımcı, destek ve arka çıkan olun.

Kanada, Avrupa ve diğer Haçlı beldelerinde olan yırtıcı aslanların, kardeşlerine yardım için yapmış oldukları güzel amellerinden dolayı kutluyoruz. Gerçekten Allah sizlerin gayretlerinizi bereketli kılsın ve güzel imtihanınızı sizden kabul etsin. Ey Hilafetin yardımcıları! Onların izinden yürüyün. Kolay şeylerle hazırlık yapın. Yüce ve her şeye güç yetirene tevekkül edin. Kalpleri yerlerinden söken ve akılları bir anda yok eden vuruşlarla vurun. Zira sizin topraklarınızda olan bir delici mermi, iç organlara batan bir bıçaklama ve bir patlayıcıyla patlatma bizim yanımızdaki bin operasyona eşdeğerdir. Yollarda çiğnemeyi de ihmal etmeyin. Alevleri Haçlıları ve mürtedleri yakacak olan savaşınız için hazırlığınızı yapın.

Ey Hilafet askerleri ve onun yardımcıları! Bu sayılı günlerde elden kaçanları telafi etmenizi, Ca'd b. Dirhem'i[33] öldürme sünnetini ihya etmenizi ve her laiki, ateisti, Allah ve Resulüne karşı savaşan mürtedi kurban etmenizi sizlere hatırlatıyorum. **"Rabbimiz, günahlarımızı ve işimizdeki aşırılıklarımızı bağışla, ayaklarımızı sabit kıl ve bize kâfirler topluluğuna karşı yardım et."** [34] **"Allah, emrinde galip olandır, ancak insanların çoğu bilmezler."**[35]

Allah'ın salatı ve selamı Nebimize olsun. Duamızın sonu âlemlerin Rabbi olan Allah'a hamd etmektir.

[33] Ca'd b. Dirhem, Kur'an'ın mahlûk olduğunu söyleyen ilk kişidir. Halid b. Abdullah El-Kasri Kurban günü hutbesini bitirince insanlara şöyle dedi: "Ey insanlar! Dönün ve kurbanlarınızı kesin, Allah bizden ve sizden kabul etsin. Zira ben Ca'd b. Dirhem'i kurban olarak keseceğim."

[34] Al-i İmran: 147

[35] Yusuf: 21

MEYDAN MEDYA